

לדברי מרכוס, היה זה בשנת 1971 ש גילה את פרשת הדירות. בתשובה לשאלה, הודה כי לא דיווח על הפרשה לשר השיכון.

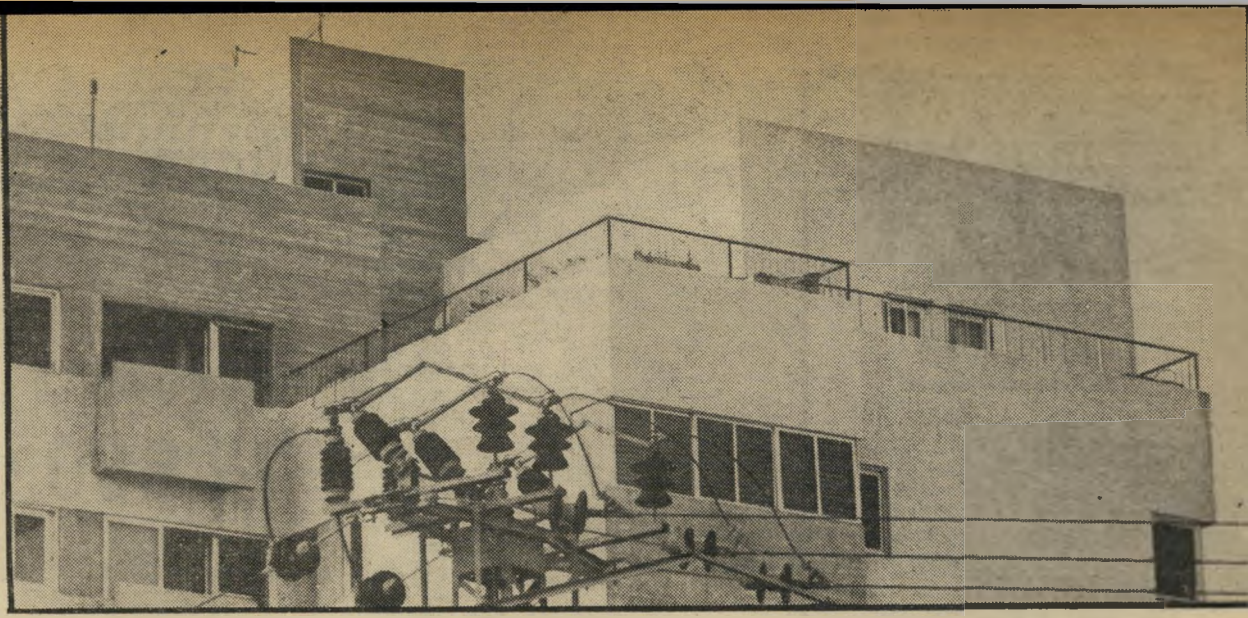
מדוע?
מרכוס מתרגז: "מה זה פה, חקירה? אני הייב לענות לעיתונאים?"

וכאשר נרצע, הסביר: "רציתי לשמור על תדמיתו של המשרד. הסתפקתי בכך שוידאתי שבדברים כאלה לא ישנו כ"עתידי".

"האם פטרת מישהו מהמעורבים בפרשה אחרי גילויה?"

"לא. זה לא כל-כך קל לפטר עובד. מלבד זה, עדיין לא מדובר כלל על פטורים. העניין עדיין לא סוכם במשרד. גילוייו של המבקר אינם סופיים. משרד השיכון ידון בהם, ויודיע מה הוא מקבל ומה לא מתוך הביקורת."

כשבוע ימים לאחר הביקורת, עבר מר- (המשך בעמוד 28)

המתנה: פנטהאוז של 139 מ"מ במחיר 60,000 ל"י!

"לא היה או ביקוש לדירות בקריית שרת," מסביר חמו, הממשיך עדיין, גם לאחר פירסום דו"ח מבקר המדינה, לעבוד כפקיד בכיר במשרד השיכון בתל-אביב. "מי רצה לגור פה בחולות? היום זה מקום יפה. אבל למני חמש שנים לא היה פה כלום."

כפי שציינה אשתו, סמו אינו עובד ב"עצמו במחלקת תוכנית החיסכון לבניין. המחלקה המטפלת במבקשי דירי במיס-גרת תוכנית זו, נמצאת בריחוק שלוש מאות מטרים ממשרדו.

כאשר העלה מבקר המדינה את מימצי איו — מדוע לא ביקש סמו מהבוס שלו, המנהל המחוזי של משרד השיכון יהודה

השר שר השיכון זאב שרף סירב לגלות לציבור את שמות פקידיו שסרחו. שמות אלה נחשפים לראשונה בכתבה זו של העולם הזה.

מרכוס, כי יגלה למבקר שהדירה נמסרה על בסיס אישורים רפואיים?

סמו אינו נלהב מהרעיון. לשם מה? הוא לא נפגע מכל הפרשה. לא ננזף, לא נחקר. לשם מה להתגונן, אם לא הותקף?

"מה זה פה,

חקירה?"

בניגוד לסמו, קבע השבוע הבוס. יהודה מרכוס, כי חלוקת הדירות בין שלושת הפנטהאוזים לא היתה כשרה: "למעשה, התנגדתי עוד בתחילה שדירות אלה תיבנה במסגרת חיסכון לבניין". סיפר. "מחירן לא היה עממי, ואני הייתי בעד מכירתן בשוק החופשי."

אלא שמישהו מעליו החליט לכלול דירות אלה במסגרת חיסכון לבניין — דהיינו להציע לציבור במחירים נמוכים מ"המחיר האמיתי".

אלא שלא הציבור זכה ליהנות מ"קניית דירות הפאר במחיר עממי — אלא פקידים בכירים מסויימים.

נוספות שנחמסו מידי הציבור נמצאות בשני הבתים השכנים. כמעט כל המעורבים בפרשה טוענים להגנתם, כי למעשה עשו בזמנו טובה למישרד השיכון, כאשר הסכימו לרכוש את הדירות בקרייה החדשה והשוממה שהוקמה אז בחולות חולון.

הפנטהאוז
על גגו של הבית ברחוב אלופי צה"ל 11, בקריית שרת החלונית, הינו אחד מאלה שפקידי מישרד השיכון לא הציעו לציבור, מיהרו לרכוש אותם לעצמם — למרות שלא היו זכאים לכך. דירתוגג